

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΚΟΝΤΕΣΣΙΝΑ ΡΑΦΑΕΛΑ ΚΙ' Ο ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ ΚΑΡΝΤΙΝΑΛΙ

(Πώς μιὰ 'Ιταλίσ ἀριστοκράτις ἔβαλε καὶ σκότωσαν τὸ σύζυγό της)

Σ' ἓνα μοναστήρι, ἔξω ἀπ' τὴ Ρώμη, πέθανε ἀπὸ μῆνός, γρήγ καὶ ἔξασμένῃ ἀπ' ὄλους, μιὰ 'Ιταλὶς ἀριστοκράτις, ἡ ὁποία, ἐδῶ καὶ πενήντα χρόνια, εἶχε καταδικασθεῖ σὲ λούβια δεσμῆ, ἐπειδὴ ἔβαλε καὶ σκότωσαν τὸν σύζυγό της.

Ἡ ἀριστοκράτις αὐτή, ἡ κόμισσα Ραφαέλα Σαρατσένι, εἶχε παντρευθεῖ τὸ 1877, σὲ ἡλικία δέκα ἐφτά ἐτῶν, τὸ λοχαγὸ Τζιοβάννι Φάντα. Ὁ ἄνδρας τῆς ἐθεωρεῖτο ἓνας ἀπ' τοὺς πλοῦσι ἀνδρείους Ἰταλοὺς ἀξιοματικούς, εἶχε λάβει μέρος στὸν πόλεμο τῆς Ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ εἶχε τραυματισθεῖ ἐπανειλημμένως σ' αὐτόν.

Λίγον καιρὸ μετὰ τὸ γάμο τους, ἡ ὄραία Ραφαέλα ἔφυγε μόνη της ἀπὸ τὴ Ρώμη, γιὰ νὰ πᾶν μὲ μείνι μερικὲς βδομάδες στὴν παραθαλάσσιον πόλιν Κασσάνο, κοντὰ στὴ μητέρα της.

Πέρασε ὅμως χρόνος ὀλόκληρος καὶ ἡ Ραφαέλα δὲν ἐνοοοῦσε νὰ ξαναγυρῆσι κοντὰ στὸ σύζυγό της, παρ' ὅλα τὰ παρακλητικὰ γράμματά του τῆς ἔστειλε ἐκεῖνος σχεδὸν κάθε μέρα. Ἡ ὄραία κόμισσα, ὅχι μόνον δὲν ἤθελε νὰ γυρῆσι κοντὰ του, ἀλλὰ ἐνοοοῦσε νὰ τὸν ξεφορτωθῆ μιὰ γιὰ πάντα.

Τὸ πρῶν λοιπὸν τῆς βῆς Ὀκτωβρίου 1878, οἱ διαβάτες πού περνοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, σὲ ὅποιο κατοικοῦσε ὁ λοχαγὸς Φάντα, εἶδαν ἑαρινικὰ ἓνα θέματα συνταρακτικὰ: "Ἐνας ἄνδρας βῆκε τρέχοντας ἀπ' τὴ μεγάλη πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἀμέσως κατόπιν παρουσιάστηκε σ' αὐτὴν ἓνας ἄλλος, καταματωμένος, κλονιζόμενος, ἐτοιμοθάνατος.

Ὁ δεύτερος, μὴ μπορώντας περὶ νὰ μιλῆσῃ, ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλο στοὺς διαβάτες τὸν πρῶτον, γνέφοντας τους νὰ τὸν πιάσουν, καὶ ἔπειτα σωριάστηκε κοντὰ γῆς νεκρός. Ἦταν ὁ λοχαγὸς Φάντα!

Οἱ διαβάτες δὲν δυσκολεύτηκαν νὰ συλλάβουν τὸν φηγάδα, ἀν καὶ αὐτὸς διαμαρτύρητο καὶ ἔλεγε, ὅτι ὁ σκοτωμένος εἶχε κάνει λάθος. Τὰ χέρια του ὅμως καὶ τὰ ὄρθα του ἦσαν γεμάτα ἀπὸ κηλίδες αἵματος, πού διαφάνον τὰ λόγια του. Μὴ δίνοντας λοιπὸν προσοχὴ στὴς διαμαρτυρίες του, τὸν ὠδήγησαν στὴν ἀστυνομία.

Ἐκεῖ ἐξεκρεβάθηκε, ὅτι ἦταν ὁ ἀκροβάτης Πιέτρο Καρντινάλι, ἰδιοκτήτης ἐνὸς ἱπποδρόμου πού γύριζε στὴς ἐπαρχίες. Συγχρόνως ἔγινε αὐτοψία στὸ δωμάτιο τοῦ σκοτωμένου λοχαγοῦ καὶ βρέθηκε ἐκεῖ τὸ μαχαίρι, μὲ τὸ ὅποιο διεπράχθη ὁ φόνος, καταματωμένο. Οἱ ἀστυνομικοὶ τὸ πήραν καὶ τὸ δείξανε στὴ διευθύντρια τοῦ ξενοδοχείου, στὸ ὅποιο ἔμεινε ὁ ἀκροβάτης. Τότε ἐκείνη τὸ ἀνεγνώρισε ἀμέσως καὶ εἶπε πὼς ἀνῆκε στὸν Καρντινάλι. Δὲν ἔμεινε περὶ καμμιὰ ἀμφιβολία, ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ δολοφόνος.

Ἀλλὰ τί σχέση εἶχε ἓνας ἀκροβάτης μ' ἓνα λοχαγὸ; Γιατὶ νὰ τὸν σκοτώσῃ; Ἡ ληστεία ἀποκλείστηκε, γιατί ἐξεκρεβάθηκε ὅτι ὁ φονιάς ἦταν ἀνεξάρτητος οικονομικῶς, ἀφοῦ εἶχε ἰδιοκτήτη ἱπποδρόμο. Κι' ἔξ ἄλλου στὸ δωμάτιο τοῦ σκοτωμένου βρέθηκαν ἀπειραχὰ ὅλα τὰ χρήματα καὶ τὰ κοσμήματά του.

Ἡ ἀνάκρισις ὅμως δὲν ἄργησε νὰ μάθῃ πὼς ἦταν ἡ αἰτία τοῦ ἐγκλήματος. Κι' ὅταν ἔγινε γνωστὴ ἡ ἀλήθεια, ὅλη ἡ Ἰταλία ἔφριξε.

Ὁ Πιέτρο Καρντινάλι, πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, εἶχε ἐγκατασταθεῖ μὲ τὸν ἱπποδρόμό του στὴν πόλιν Κασσάνο καὶ ἐκεῖ γνωρίστηκε μὲ τὴν ὄραία Ραφαέλα. Ἡ νεαρὰ κοντεσσίνα μὲ τὴν ἀνοχὴ τῆς μητέρας της, κοντὰ στὴν ὁποία ἐξακολούθησε νὰ μένῃ, εἶχε πάρει τὸν καθήγορο καὶ ἔπειθε ἀπ' τὴ μιὰ ἑρωτικῆ περιπέτεια στὴν ἀλλῆ.

Εἶχε γίνῃ διαδοχικὰ φίλη ἐνὸς μηχανικοῦ, κατόπιν ἐνὸς κτηνιάτρου καὶ ἔπειτα διαφόρων ἄλλων, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἦταν καὶ ἓνας νεαρός κωμικός. Κάθε ἀπόγευμα μάλιστα ἔδινε ἄδεια σ' ὄλους τοὺς ὑπηρετές της καὶ δεχόταν τοὺς φίλους της μέσα στὸ πατρικὸ της σπίτι.

Ἐταί, στὸ τέλος γνωρίστηκε καὶ μὲ τὸν Καρντινάλι. Ὁ ἀκροβάτης ἦταν ὀμορφῆος, ἡμίλιος καὶ ὄραιος ἄνδρας καὶ ἡ Ραφαέλα τὸν ἐρωτεύτηκε τρελλὰ. Τὸν ἐρωτεύτηκε τόσο, ὥστε ἤθελε νὰ τὸν

παντρευθῆ. Γιὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὐτὸ, ἔπρεπε νὰ λείψῃ ἀπ' τὴ μέση ὁ σύζυγός της.

Ὅταν ἐμπιστεύθηκε στὸν Καρντινάλι τὸ σχέδιό της, ἐκεῖνος τὸ υιοθέτησε ἀμέσως. Τί ἄλλο μποροῦσε νὰ ποθῆσῃ; Ὅτι γινόταν σύζυγος μιὰς πλουσίας ἀριστοκρατίσσης καὶ ἔτσι θὰ ἔπαινε νὰ εἶνε σαλτιμπάγκος. Ὅτι ζοῦσε στὸ ἔξῃς σὰν ἄρχοντας, χωρὶς νὰ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ γυρῆσῃ ἀπὸ ἐπαρχία σ' ἐπαρχία γιὰ νὰ κερδίξῃ τὸ φροκά του μὲ τὴς ἀκροβασίες.

Ἐπρότεινε λοιπὸν σ' ἓναν παλιότατον πού εἶχε στὸ ἱπποδρόμιό του καὶ πού τὸν ἔλεγαν Καρλούτσιο, νὰ σκοτώσῃ αὐτὸς τὸ λοχαγὸ Φάντα, δίνοντας του γιὰ ἀμοιβὴ ἓνα σεβαστὸ χρηματικὸ ποσόν. Ἀλλὰ ὁ παλιότατος, ἐνὸς στὴν ἀρχὴ φάνηκε ὅτι δεχόταν τὴν πρότασί του, ἔπειτα φοβήθηκε καὶ ἀρνήθηκε. Τότε ὁ Καρντινάλι ἔπεισε γιὰ τὴ Ρώμη, ἀποφασισμένος νὰ σκοτώσῃ μόνος του τὸ Φάντα.

Στὸ ταξεῖδι του ἐκεῖνον συνταξείδευε μ' ἓναν φίλο του Γκουζέππε Λούκα, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ὡς συνένοχος καὶ πέθανε στὴ φυλακῆ, ἀπὸ διάστημα τῆς προφυλακισθεῖς του. Πρὸ τοῦ θανάτου του ὥστόσο, μαρτύρησε στὴν ἀνάκρισι, ὅτι ὁ Καρντινάλι τοῦ εἶχε φανερώσει, ὅτι σκοπεῖτε νὰ σκοτώσῃ τὸ λοχαγὸ, γιὰ νὰ παντρευθῆ τὴ γυναικίκα του.

Ἐπειτα ἀπ' τὴς ἀποκαλύψεις αὐτές, ἡ ὄραία κοντεσσίνα Ραφαέλα συνελήφθη καὶ μετεφέρθη στὴ Ρώμη.

Συγχρόνως μ' αὐτὴ συνελήφθη καὶ μιὰ ἄλλη γυναικίκα, ἡ ὁποία ἔπαιξε περιέργου ῥόλο σ' ὅλη τὴν ὑπόθεσι τῶν σχέσεων τοῦ ἀκροβάτη μὲ τὴν ὄραία Ραφαέλα. Τὴν ἔλεγαν Ἀντονιέττα Καρότσα καὶ ἦταν ἀκροβάτις καὶ αὐτὴ στὸ ἱπποδρόμιό του Καρντινάλι, τοῦ ὁποῖου ἦταν συγχρόνως φίληνάδα. Ἡ δικὴ της ἱστορία ἔχει κατὰ τὸ συνηθισμένον:

Σὲ ἡλικία ἐφτά ἐτῶν, πεντάχρονη καὶ ἔρημη στὸν κόσμῳ, εἶχε βρεθεῖ, χωρὶς οὐτ' αὐτὴ νὰ ξέρῃ πὼς, στὸ ἱπποδρόμο τοῦ Καρντινάλι. Ἀπὸ τότε ἐξασκήθηκε στὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀκροβάτιδος καὶ ἐγύριζε διαρκῶς μαζὺ του. Δὲν εἶχε γνωρίσει ποτὲ τὴν χάδια, οὔτε ἀπ' τοὺς γονεῖς της, οὔτε ἀπὸ κανέναν ἄνθρωπο στὸν κόσμῳ. Κι' αὐτὸς ἀκόμα ὁ Καρντινάλι, στὸν ὅποιο εἶχε παραδοῖσαι ὅτι πολυτιμώτερο ἔχει μιὰ κόρη, δὲν τῆς φρόνιζε οὔτε μιὰ φροκά μὲ στοργῆ. Τὴν ἔδερον ἀλύττητα μὲ τὸ παραμερῶ. Καὶ στὸ τέλος, μὲ τὴν ἐπιβολὴ πού εἶχε ἐπάνου της, τὴν ἔβαλε νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ διάμεσος στὴς σχέσεις του μὲ τὸν κοντεσσίνα Ραφαέλα.

Ἡ δικὴ ἔγινε στὴ Ρώμη καὶ κράτησε πολλὲς ἡμέρες. Σ' ὅλο τὸ διάστημα αὐτὸ οἱ κατηγορούμενοι, καθιμμένοι ὁ ἓνας δίπλα στὸν ἄλλον, κρατοῦσαν στάσι σοβαρῆ καὶ ἀρνιότανσαν κατηγορηματικὰ τὰ πάντα. Συνήγορος τῆς κοντεσσίνης Ραφαέλας ἦσαν οἱ δύο μεγαλειότεροι δικηγόροι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ Ροζάνι καὶ ὁ Πεσσίνα.

Ἡ διαδικασία εἶχε τελειώσει καὶ ὁ δικηγόρος Ροζάνι, μὲ μιὰ ὑπέροχη ἀγόρευσι, προσπαθοῦσε νὰ σώσῃ τὸ κεφάλι τῆς Ραφαέλας, γιὰ τὴν ὁποία ὁ εισαγγελεὺς εἶχε ζητήσει τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ἐαρινικὰ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δήλωσε, ὅτι εἶχε πάρει ἓνα τηλεγράφημα ἀπ' τὴς δικαιοσύνης ἀρχῆς πού Μπάρι, διὰ τοῦ ὁποῖου τοῦ ἀγγυέλλετο, ὅτι εἶχε ἀνευρεθεῖ ὁ Καρλούτσιο, δηλαδή ὁ παλιότατος, στὸν ὅποιο ὁ Καρντινάλι εἶχε προτείνει νὰ σκοτώσῃ τὸ λοχαγὸ. Ὁ Καρλούτσιο θὰ ἔκανε διάφορες σοβαρῆς ἀποκαλύψεις καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἔστειλαν στὴ Ρώμη.

Τὸ Κρίνον περῆμενε μ' ἀγωνία τὴν ἀρεξί του. Μόλις ἔφτασε, ἀπ' τὸ σταθμὸ τὸν πήγαν κατ' εὐθείαν στὸ κακοχηροδικεῖο, τοῦ ὁποῖου ἡ αἰθουσα ἦταν ἀσφραγικὰ γεμάτη.

Ὁ Καρλούτσιο ἢ Κάρλο Μπερτόνε, ὅπως ἦταν τὸ πραγματικὸ του ὄνομα, ἀπεκάλυψε τότε, ὅτι πρῶτῃ ἡ κοντεσσίνα Ραφαέλα συνέλαβε τὸ σχέδιό τοῦ φόνου τοῦ λοχαγοῦ. Διηγήθηκε, ὅτι μιὰ νύχτα ὁ Καρντινάλι μαζὺ μὲ κάποιον φίλο του, εἶχε πάει ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι τῆς κοντεσσίνης. Σὲ κάποια στιγμή, ἀνοῖξε ἓνα παράθυρο καὶ φάνηκε σ' αὐτὸ ἡ Ραφαέλα. Ὁ ἀκροβάτης ἔβγαλε τότε ἀπ' τὴν τσέπη του ἓνα μεταξωτὸ σχοινὶ καὶ τῆς τὸ πέταξε. Ἡ κοντεσσίνα τόπισε καὶ τὸδεσε στὸ παράθυρο. Ὅταν τὸ σχοινὶ στερεώθηκε, ὁ Καρντι-

